

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Octavo Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIES OCTAVA

*Sancto, cujus nomen geris,
consecranda.*

Oratio jaculatoria hujus diei
erit ista: *Amo IESUM a-
more MARIÆ: amo MA-
RIAM amore IESU.* Actus
iste usitatus fuit Patri Gas-
pari Druzbecki Societatis
JESU.

MEDITATIO I.

De Amore Dei.

Contemplatio ad amorem spiritualem
in nobis excitandum ponitur à S. P. N.
in Lib. Exerc. Hebdom. 4.

ORATIO PRÆPARATORIA con-
sueta.

PRÆLUDIUM I. Cogita te stare
coram Domino, Angelis, Sanctisque
omnibus tibi propitiis.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo
gratiam, per quam beneficiorum ejus

in te collatorum magnitudinem percipiens, ad amorem, cultum, ac servitium ipsius totum te impendas.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem: *Jerem. 31. In charitate perpetua dilexisti te*: Et considera, impendere se Deum amori tuo penè ac totaliter, seipsum nempe totum, totumque reliquum Universum, Imprimis enim amor, quo te Deus amat, est ipse Deus, nihilque est in Deo, quò te Deus non amet. Deinde amat te Pater æternus, Filium suum tibi dans; amat te Filius, Incarnatus, passus, mortuus pro te, & cibus factus pro te; amat te etiam Spiritus Sanctus, donis suis te illuminans, ornans, sanctificans; amat te Omnipotentia, creans & conservans te, amat Essentia & immensitas semper tibi præsens; amat sapientia & providentia gubernans te; amat æternitas, immortalem te faciens. Insuper amat te Deus toto universo, dum omnes creaturas, etiam ipsos Angelos, ordinat in ministerium tuum. Expende hunc Dei tui amorem erga te, & vide, an respondeas illi pro modulo tuo, & an illum ames toto te, toto corde, toto eo, quod habes, quod es; toto eo, quod agis, & pateris; proponeque meliora.

II. Audi Prophetam de Deo dicen-

tem: *Isa. 69. In dilectione, & indulgentia sua ipse redemit eos, & portavit eos, & elevavit eos.* Hoc audiens considera, amaritate à Deo summè & super omnia. Imprimis enim amat te supra omnem aliam creaturam, quia nulli creaturæ tantum præstitit & præstat, quantum tibi, ô homo. Cui creaturæ alteri hypostaticè unitus est Dei Filius? pro qua passus; cuius factus cibus? Quod etiam amet te Deus-Homo supra vitam suam mortalem, audi Augustinum: *Dilexisti me Domine plusquam te, quia mori dignatus es propter me.* Deus ergo amat te super omnia; & tu non amabis Deum super omnia? Vide jam, si est aliquid, quod plusquam Deum, vel non propter Deum ames, & repudia omnia.

III. Audi Deum tibi dicentem, *Isaia 5. Quid est, quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci?* Hoc audiens, considera, amaritate à Deo non solo affectu, sed te ipsâ; existens enim in omnibus & singulis creaturis tibi deservientibus, dat illis esse, posse, vivere, sentire, moveri, intelligere, permanere, propter bonum usumque tuum: præsens ipsemet tibi in singula momenta te conservat, & veluti de novo creat te, providet & prospicit tibi: cum ipsis creaturis deservit tibi; cum sole tibi lucet; cum igne te calefacit; cum terra te sustentat; cum aëre tibi dat

respirationem ; specialiter autem , ut auctor supernaturalis , assidue operatur in anima tua : hæc tibi Deus ! & tu non repones miserum amorem tuum tanto amore Dei tui ? contentusne eris solo affectu , eoque inefficaci ? non laborabis pro Deo usque ad defatigationem ?

COLLOQUIUM. Amas me , ô charitas , in immensum , Deus meus ! & ego nec cum mensura quidem repono tibi amorem ! ergo abhinc diligam te Domine ! sed , ah serò cognovi te , pulchritudo tam antiqua ! amo ergo tandem te , toto me. *Suscipe Domine , universam meam libertatem , accipe memoriam , intellectum & voluntatem meam : quidquid habeo , & sum , mihi largitus es : totum id tibi restituo , tuamq; adoranda trado & subdo voluntati ; amorem tui solum mihi dona , & dives sum satis , nec aliud quidquam ultra posco.*

In fine Pater , Ave , & Anima Christi , &c.

DOCTRINA PRACTICA,

Tempore matutino diei
octavæ relegenda.

De præsentia Dei.

INnui suprâ, in Hôra Considerationis diei tertiæ, oblivionem præsentis Dei esse fontem omnium defectuum; & in Hora Considerationis diei septimæ, sicut homines sæculares, ita & Religiosos destrui, defectu actualis fidei de præsentia Dei. Atque hæc ibi incidenter; hoc loco de Religioso usu ejusdem præsentia Dei ex professo agendum duxi.

Primò, itaque certum est, uti ibidem dixi, efficacissimum esse remedium contra peccata memoriam præsentia Dei. Nam, ut ait Clemens Alexandrinus *lib. 3. de Pedag. cap. 5.* *Hæc solum ratione fit, ut quis nunquam labatur, si Deum sibi ipsi semper adesse existimet.* Hoc remedio S. Paphnutius Thaidem meretricem, & S. Ephrem aliam procacis viræ mulierem ad frugem reduxit.

Secundò, certum est, nihil esse præsentius ad vincendas tentationes, ad evitanda pericula, & difficultates omnis generis superandas, quàm memoriam

præsentia Dei. Experiencia suâ id didicit Propheta Domini, ita ut audenter pronuntiaret, *Psal. 22. Etsi ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.*

Tertiò, certum est, jugem præsentia Dei memoriam, vitamque illi accommodatam, esse compendium & summam perfectionis in hac vita: conclusit Deus ipse veritatem hanc, dum docens Abrahamum, quomodo posset esse perfectus, dixit: *Ambula coram me, & esto perfectus, Gen. 17.* Hinc quocunque placuerunt Deo, in memoria præsentia Dei potissimum enituerunt. Elegit Dominus duos ex omni carne, qui nondum sunt mortui, servati que ad certamen cum Antichristo; & in quo præcipue hi tam privilegiati servi Dei excelluerunt? hoc de illis refert Sacra Scriptura, *Genes. 2. Ambulavit Henoch cum Deo.* Quem aliqui Judæici censuerunt fuisse Angelum incarnatum, ut Cornelius à Lapide refert in hunc locum. Eliæ verò quid vivacitas inhæserat, quam præsentia Dei? hoc in ejus ore frequens fuit: *Vivit Dominus, in cujus conspectu sto. 3. Reg. 17.* Pretiosissima Filii Dei Mater omnes puras creaturas superavit perfectione; quam autem Dei præsentis indefinenter memor fuerit, innuitur in canticis: *Ego dormio, & cor meum vigilat, cap. 5. v. 3.* Quæ verba nonnulli SS. Patres, &

Theologi explicant de B. V. ducuntque eam etiam in somno Dei memorem fuisse. Immo S. Bonaventura, S. Bernardinus, & noster Canisius tradunt, pluribus Sanctis revelatum esse, quod B. Virgo integras ferè noctes orando & meditando traduxerit, ut adnotat Cornelius in hunc locum. Verba S. Bernardini digna relatu sunt, *Tom. 2. serm. 91. art. 1. c. 2. Somnus, qui abyssat, & sepelit in nobis rationis & liberi arbitrii actus, & per consequens actum merendi, non credo, quod talia in Virgine operatus fuerit, sed anima ejus libero ac meritorio actu tunc tendebat in Deum.* Adjicio exemplum è nostris unum, de Petro Cottono, in cujus vita lib. 2. c. 10. scribitur, quod singulari Dei beneficio decem circiter annis ante mortem, etiam dormiens, liberi arbitrii usum habuerit, ad orationem ac meditationem, & consequenter ad Dei præsentiam memoriã retinendam.

Quartò, certum est, nullum Religiosum posse esse verum Religiosum, nisi se exerceat in usu frequenti memoriæ præsentis Dei. Quia cum nullus possit esse verus Religiosus, nisi tendat semper ad perfectionem, juxta superius dicta, & perfectio consistat in jugi memoria præsentis Dei, juxta proximè dicta; manifestè habetur, neminem posse esse verum Religiosum, nisi se exerceat in usu memoriæ præsentis Dei. Ex quo etiam

facile est colligere, quod Religiosus, qui sub mortali obligatur tendere ad perfectionem, plurimum etiam obligetur, exercere usum memoriæ præsentis Dei. Facile quoque est ex dictis colligere, quod, si quis velit scire profectum suum in via Dei, inde possit noscere, an & quantum profecerit in memoria præsentis Dei per diem & noctem; in memoria, inquam, non qualiquali, sed cum reverentia, amore, & conformatione vitæ ad exigentiam præsentis Dei.

Quintò, certum est, memoriam præsentis Dei esse inchoationem beatitudinis æternæ in hac vita: sicut enim beatitudo cælestis consistit in visione divinæ faciei, sic inchoata beatitudo terrestris consistit in hoc divino intuitu: hinc Glossa ordinaria ad illud 3. Reg. 17. *Vivit Dominus Deus Israël, in cuius conspectu sto, ait; In conspectu Domini stat justus modò, stabis & in futuro. Mens repletæ recordatione præsentia Dei, quid nisi calum est? Semper Dei, meminervis, & calum mens tua evadet, & S. Ephrem ait: Qui est semper memor Dei, est sicut Angelus: Angeli enim semper vident faciem Patris.* Sed jam commemorandæ sunt praxes aliquæ frequentis memoriæ circa præsentiam Dei: ex quibus sit hæc.

1. Occasionibus habendæ in memoria præsentis divinæ, quæ in vita Re-

ligiosa quotidie occurrunt, bene uti: ita enim est ordinata vita Religiosa, ut, nisi velit hoc ipso delinquere, non possit non frequenter meminisse Dei Religiosus: quod inde constat; Impendis enim quotidie, Religiose, ex præscripto Religionis horam integram meditationi, præparationi illam præcedenti, & reflexioni subsequenti: ecce jam plusquam una hora, in qua non solum potes, sed debes esse memor præsentis Dei. Deinde paras te ad Sacrum saltem per quadrantem; absolvis Sacrum per dimidium horæ; in gratiarum actione moraris saltem per quadrantem; ecce iterum hora, in qua obligatis meminisse Dei. Officio Canonico Sacerdotali persolvendo impendis quotidie plusquam horam, nunquid in ea non debes esse memor Dei, quem alloqueris? jam in examine Matutino & Vespertino, Litanis, colloquiis Spiritualibus, Salutatione Angelica, singulis horis dici solitâ, & ad ternum per diem pulsum ter repetitâ: nomine Dei toties per diem invocato & audito; in ipsis denique circa animas Religiosis functionibus, concionibus, confessionibus, instructionibus, quot & quantæ sunt occasiones exercendi memoriam præsentis divinæ! Utere ergo Religiose, his occasionibus, prout debes & eris memor Dei, Deusque erit memor tui, & firmabit super te oculos suos.

2. Orationibus jaculatoriis ad Deum frequenter uti, quas mirum in modum commendant Sancti Patres, & viri ascetici. S. Augustinus Epistolâ ad Probam ait: *Dicuntur fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, sed eas brevissimas, & raptim jaculatas, &c. dum sportulas texebant; dum manibus laborabant, &c.* Unum ex jaculis hujusmodi jaciebant: *Diligam te Domine fortitudo mea!* hæc eadem jacula etiam nos, manu linguæ vel cordis, jacere possumus, quocunque loco, in quocunque negotio. Vocantur autem hæc Orationes jaculatoriæ, quòd vi amoris jactantur in Deum, & sicut sagitta Jonathæ nunquam rediit retrorsum, ita hæc jacula nunquam sint sine fructu. Jecit semel tantùm jaculum tale latro in cruce, jecit, inquam ad cor Christi, dum dixit: *Memento mei Domine, dum veneris in Regnum tuum, & ô quàm jaculum hoc non rediit retrorsum!*

3. Micas temporis & minuta, quæ inter finem & initium diversarum occupationum, atque in ipsis occupationibus identidem intercurrunt, non sinere frustrâ abire, sed in iis memoriam præsentis Dei non per aliquas imaginationes, caput fatigantes & lædentes, sed per actus fidei, spei, amoris, aliarumque virtutum ad Deum directos, occupare, adhibito circa hoc etiam examine particulari.

Hæc si ex parte tua adhibueris, Religiose, docebit te Unctio Spiritûs Sancti modos alios habendi semper in memoria præsentem Deum, qui tibi in omni actione ita inhærebit, sicut febricitanti, in omni, quod agit, inhæret calor ejus febrilis.

DIEI OCTAVÆ MEDITATIO II.

*De amore pretiosissima Dei
Parentis.*

Quantum nos affici erga Matrem Dei & nostram, Virginem Beatissimam, velit S. P. N. patet ex tot colloquiis, quæ in Exercitiis suis præscribit, & dirigere ad eam jubet.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Constitue te coram pretiosissima Dei Matre, totam Societatem nostram sub pallio suo continente, ut ostensum Venerabili Patri Gutierrez.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domino gratiam affectûs teneri, intensi & æterni erga Matrem ejus.

PUNCTUM I. Audidicentem Deum,
Isaia 51. Attendite ad Abraham Patrem
vestrum, & ad Saram, qua peperit vos. Hoc
 audiens, considera: sicut Christus est
 Pater & auctor Societatis nostræ, no-
 mine ejus insignitæ, ita fortunatiorem
 Saram (quæ *Dominam odoris* significat)
 B. Virginem esse Matrem Societatis: ad
 ejus imaginem in monte Serrato S. Igna-
 tius in alium prorsus virum mutatus
 est; in æde ejusdem Virginis, quæ mons
 Martyrum dicitur, die Assumptionis
 ejus primi decem Patres vota sua primò
 nuncupârunt; in ejusdem Sacello Tem-
 pli S. Pauli publicam fecerunt Profes-
 sionem; Primum Romæ templum So-
 cietati cessit S. Mariæ de Strada; Illa S.
 Ignatio Constitutiones scribenti appare-
 re solita fuit; Illa eundem in Exercitiis
 Spiritualibus instruxit: Illa domum
 suam Lauretanam, olim Nazarethanam,
 à nostris inhabitari fecit. Si igitur es Fi-
 lius Societatis, totis medullis cordium
 Mariæ afficiaris, cultumque & amorem
 ejus in omnium, præsertim puerorum,
 rudium, pœnitentium & discipulorum
 tuorum cordibus propagare studeas.

II. Audi Deum dicentem, *Ecol. 25.*
Memento Matris tua; in medio enim magna-
torum consistis. Et considera, non aliam
 esse Matrem, quæ te Societati genuit,
 nisi B. Virginem: quamvis enim te vi-
 sibiliter non monuerit, ut ingredereris

Societatem, prout monuit aliquos, per illius tamen misericordiam stetit, ut te sibi in Socium adlegeret Dominus JESUS: revoca in memoriam, quomodo tibi adhuc in pueritia affectum ad illam injecerit Deus: quantusquantus coram Deo es, totus Mariæ es: hæc Mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei, non permisit te illaqueari dilectionibus vanitatum, atque ad timorem, agnitionem & spem æternorum perduxit. Jam vide, quàm gratus esse debeas primariæ huic, post Deum & Christum, Benefactrici tuæ, quantum affici illi debeas: coordina quotidianas erga ipsam devotiones, & propone.

III. Audi B. Virginem dicentem tibi, quòd olim dixit P. Joanni Nunnio adhuc sæculari, *Vixne servare Filio meo usque ad defatigationem?* Et considera imprimis, hanc esse præcipuam in Societate JESU devotionem ad B. Virginem, nullis parcere laboribus, in scholis, in cathedris, confessionalibus, circa agrotos, incarceratos, rudes erudiendos, &c. omniaque hæc exactè peragere, & per manus B. Virginis Deo offerre: nunquam ad otium & quietem adspirare; indulgentias, singularitates, & conniventias nullas velle, & tandem præ laboribus mori. Deinde responde B. Virgini, & dic.

In COLLOQUIO: Et quidni, pretiosissima Dei mei Mater! velim usque ad defatigationem servire Filio tuo? qui pro me fatigatus est, sudavit, sanguinem fudit, & tandem in lecto crucis quievit? quidni velim & tibi usque ad defatigationem deservire? ubi æquius & fortunatius impendam, expendamque & prodigam vires meas, quàm in obsequio vestri? Nolo me superari ab Aulicis, qui in obsequiis Dominorum suorum fatigantur, & moriuntur, &c. In fine Pater, & Ave.

H O R A

CONSIDERATIONIS,

Tempore pomeridiano,
Diei octavæ.

*De Servitio Dei sine intuitu ullius
mercedis & de desiderio vi-
dendi Deum.*

1. **P**ostquam Christus Dominus retulit de quodam homine divite, annosque plurimos ad comedendum, bibendum & epulandum sibi pollicente, cui Deus dixit: *Stulte, hac nocte animam*

nam reperent à te. & hæc, qua parasti, cujus erunt? ita concludit historiam: Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives. Quærent hinc Sacræ Scripturæ interpretes, quid sit thesaurizare sibi, nec esse divitem in Deum? S. Augustinus de tempore, Ser. 44 Quem refert Cornel. à Lapide in hunc locum, dicit: *Eum esse divitem in Deum, qui est plenus charitate, seu qui ex charitate sola servit Deo, non intuitu ullius mercedis, etiam celestis, thesaurorumq; Regni Dei*

2. Sic erga Deum dives fuit magnus divinorum æstimator Job, dum protestatus est, *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo*: veluti diceret: non propter vitam, ullumve bonum meum spero in Deum, illique servio, sed propter illum solum.

3. Tales erga se divitias placere sibi ostendit Deus, dum in quodam raptu S. Magdalenæ de Pazis exhibuit S. Joannem Evangelistam, seque in anima ejus singulariter oblectantem, eò quòd anima illa omnia operata sit ex solo Dei amore, & ex eodem animas ad suum Creatorem duxerit, ut refert P. Tausch de Matre dolorosa. lib. 2. cap. 12.

4. De ipsa verò hac S. Magdalena scribitur in vita ejus, eam dicere solitam: *Si crederem, me uno solo verbo prolato ob alium finem, quàm ob amorem Dei, posse evadere Seraphinum, nunquam illud profeream.*

5. Jam de S. P. N. Ignatio in hac materia quid dicendum? audiamus illum in exercitiis suis ita loquentem: *Suscipe Domine universam meam libertatem, &c. am orem tuam solum cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco.* Et in Summario vult à suis omnibus semper id spectari, ut *serviant & placeant divinae bonitati, propter illam ipsam potius, quam ob timorem poenarum, vel spem pramiorum.*

6. Executus est eximiè Regulam hanc optimus Frater Joannes de Soto Vestiarinus è nostra Societate, qui gravi & mortifero, quem prædixerat, morbo decumbens, jam morti proximus acum poposcit, quam in parietis rimam inferuerat: qui præsentibus aderant, delirare illum opinabantur: sed ille, non deliro, inquit, sed amore Dei dari mihi velim, quod peto: acceptam itaque acum sumit, & ait: *Hac mihi acus cæli clavis erit; hac paradisi portas reserabo, cum hæc mori cupio, & Christum invisere Redemptorem meum; nihil enim hac acu paravi, nisi solius amore Dei, neque filum eadem trajeci unquam, nisi ut illi placerem, nec aliter, quàm si ipsum Christum vestire debuissim.*

7. Assuesce igitur, Religiose, imitari hos, & ita per omnes actiones tuas fervire Deo, ut non spectes mercedem ullam, sed solum amorem Dei. Adde tamen, etiam spe præmii cælestis &

metu gehennæ, seu propter Deum glorificatorem & vindicem æternum aliquid operari, esse actum virtutis Theologicæ Spei, cujus objectum prosecutionis est gloria æterna; objectum autem fugæ, est poena æterna.

1. Quod attinet ad desiderium videndi Deum, de hoc breviter quædam adnoto. Inprimis, signum esse non postremum reprobationis, nunquam desiderare videre Deum in cælo: in tales enim cadit illud de reprobis dictum *Psal. 105. Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.* Et certè quis viator non appetit terminum suum? quis exul non desiderat patriam suam? nisi eo ipso desierit esse patriota. 2. Desideria rerum terrenarum extinguuntur per desiderium videndi Deum, magis quàm per appetitum calidorum destruitur appetitus frigidorum. 3. Neminem posse esse verum Religiosum, qui non aliquando saltem toto corde efficaciter appetit cælestia, seu videre Deum; quia cum Religiosus debeat esse & contemptor rerum terrenarum, & desertor, si effectum adhæret illis, non censetur verus Religiosus: hoc ipso autem censetur adhære rebus terrenis, si nunquam appetit cælestia; nunquam enim cor nostrum est sine adhærentia ad aliquid. 4. Servum Dei eò esse viciniorem cælo, quò ardentius & vehementius ap-

petit cælestia , seu videre Deum , quia in fine motus est velocior. Sic anhelabat Moyfes. *Exod. 33. Ostende mihi faciem tuam ! ostende mihi gloriam tuam !* sic David *Psal. 41. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum !* Sic S. Paulus cupiens dissolvi *ad Phil. 2.* Sic S. Pater noster ; *ô quàm sordet mihi terra , dum calum aspicio ! 5.* Defectum desiderii , videndi SS. Trinitatem , obstaculo nonnullis fuisse post mortem , ne statim admitterentur ad visionem Dei : comprobatur id P. Nierembergii ex historia Collegii Complut. *lib. 2. doctr. 13. cap. 78.* Relatione quadam de P. Joanne Fernandio , qui Romæ Theologiam docens , dum materiam de SS. Trinitate traderet , exarsit ejus videndæ desiderio , raptusque in spiritu , post multa sibi admodum gravia vidit in horto quodam peramæno animam quandam pellucidè & radiantè vestitam , à qua didicit , quòd esset anima unius Fratris nostri , qui in Societate septennio vivit , & propter defectum desiderii vivendi SS. Trinitatem , ejusdem desiderii Purgatorium in eo loco pateretur.

DIEI OCTAVÆ
MEDITATIO III.

*Concludens Exercitia Spiritu-
alia.*

Directorium nostrum in Exercitia S. P. N. præscribit quædam commendanda iis, qui Exercitia peregerunt, & ab iisdem cordi sollicitè imprimenda, ad quæ deserviet hæc Meditatio.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Statue te in præsentia Dei, te intimè penetrantis & pervidentis.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, per quam tibi Exercitia Spiritu-
alia, quæ fecisti, cedant in salutem æternam.

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum per S. Paulum *ad Rom. 2. Inexcusabilis es o homo.* Et considera, nullam te coram Deo post hæc Exercitia excusationem habiturum, si vitam tuam juxta rationes æternas, juxta conscientiam, vota & regulas Religionis non direxeris: non poteris dicere; ignoravi, lumen Dei non habui. Non poteris dice-

re ; non potui , gratiam Dei excitantem auxiliantemque non habui ; solum hoc debebis fateri , nolui. Vide ergo , ne sis similis illis Ethnicis Sapientibus , qui cum cognovissent Deum , non sicut Deum glorificaverunt , sed evanuerunt in cogitationibus suis. Cognovisti , quid exigit à te Deus , quid Religio , quid tu ipse : vide , ne evanescas ; aliàs nullam excusationem in die iudicii habebis. Propone igitur omnia , quæ didicisti , & in quibus convictum te sensisti , observare deinceps.

II. Audi Christum Dominum dicentem : *Luc. 12. Servus , qui cognovit voluntatem Domini sui , &c. & non fecerit , vapulabit multis.* Hoc audiens considera , longè majorem poenam seu damnationem tuam fore , si post hæc exercitia malus , in servitio Dei negligens , tepidus & plebeius , ac vix plebeius Dei servus fueris , quàm si nunquam ea fecisses , quia quò majora alicui Deus concedit beneficia , eò magis illi displicet , quòd ab illo contra se committitur : cum ergo tantum tibi Deus per hæc exercitia præstiterit beneficium , væ tibi , si ad pristinas tuas redieris consuetudines ! horrendum est illud magni cujusdam viri dictum : *Quem Exercitia S. Ignatii non corrigunt , illum nec ipse corriget infernus.* Scias , inter signa reprobationis hoc esse , si ad tantum lumen Dei , velut noctua cæcutias , actum

de te est; si non duxeris religiosius vitam, & ne actum sit, vide, quomodo deinceps in omnibus te gerere debeas: renova igitur proposita tua, & in praxin deducere stude.

III. Audi Angelum jurantem per viventem in sæcula sæculorum: *Quia tempus non erit amplius, Apocalyp. 10.* Et considera, quòd hæc exercitia spiritualia fortè sint ultimum medium, quo ad te excitandum, & ad se alliciendum usus est Deus. Mirabilis est Deus in consiliis suis, quòd te adhuc toleraverit, & occasionem tantam ad bonum largitus sit. Agnosce bonitatem Domini Dei tui, sincerè te amantis, & vide, ne dicatur tibi: *Curavimus Babylonem, & non est sanata; derelinquamus eam.* Venient tibi in mentem in morte Exercitia hæc; stabunt singulæ meditationes ante oculos, & loquentur tibi; an non potuisti? quis te impedivit? cognosces, sed serò, amissum bonum & totà non recuperandum æternitate. Ne ergo ita eveniat, propone firmissimè, quæ in Exercitiis proposuisti, & statim executioni mandare stude.

COLLOQUIUM. Et quid jam tandem, ô bonitas Dei mei, mecum ages? fecisti mihi ultra spem & expectationem meam! detrudendus jam eram ad infernum, & ecce, me misericordissimè crexisti, illustrasti, tempus concessi-

sti! ô fons misericordiarum! quomodo non serviam tibi? Si est aliqua venula in corpore meo, quæ abhinc non serviet tibi, erue eam. Faceffe ergo præterita vita! jam me Dominus JESUS in novitate vitæ vult ambulare. Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Tibi fit honor, & gloria in perpetuas æternitates, ex me, & ex omni creatura, Amen, Amen, Amen.

In fine Pater, Ave, & Anima Christi, & Te-Deum laudamus.

